BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXIII. Seria II. — No. 1130 — 4 pagini 7 LEI — Miercuri 15 Decemb. 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București

Telefoane: Direcția și A-ția 3.26.60, Secretariat . . 5.91.86, Provincia . . 5.91.86, Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 2000, 6 luni . . . . „ 1100, Autorități, Instituții, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930, Administrator Delegat: Al. Iliescu

DE ACORD!

Din toate sporturile de echipă rugbyul este, fără îndoială, acela care oferă cele mai multe ocazii de a păcătui față de spiritul sportiv.

Dorința de a-și apropia victoria, convingerea, aproape totdeauna falsă, că adversarul este acela care „a început", uneori și vociferările unui public dezlănțuit, sunt tot atâția factori care îl fac pe jucător să piardă controlul asupra sa și care îl îmboldesc la duritați.

Dar, dacă placajul „sec", care stăvilește atacul în plină viteză al unui adversar, poate fi văzut de arbitru și sancționat când este întovărășit de lovituri intenționate, „g r ă m a d a", în schimb, prilejuește adesea, în obscuritatea ei propice, lovituri cu piciorul, genunchiul sau capul, fără ca arbitrul să le poată vedea, în consecință, să le penalizeze.

Din această cauză, resentimentele se întorc asupra arbitrului căruia i se dă o „corecție", în cursul sau după terminarea partidei.

Bine înțeles, aceste practici nu însoțesc în mod regulat, fiecare match de rugby, pentrucă, din fericire, jucătorii lipsiți de spirit sportiv, jucătorii nervoși și incapabili să-și stăpânească reflexele, constituesc o minoritate în rugbyul nostru.

Față de acești jucători, forul de resort procedează cu o înțeleaptă severitate îndepărtându-i de pe terenuri pentru răstimpuri proporționale cu indisciplina fiecăruia.

In aceste perioade de penitență, jucătorii vor putea medita în voe asupra eticei rugby-ului și vor descoperi, poate, că sportul cu balonul oval, deși oferă cele mai multe tentații instinctelor primare, este un sport pentru jucătorii de elită, pentru că cere, pe teren, față de adversari și arbitru o sportivitate de elită.

In acest sens, printr'un recent comunicat, federația de rugby și-a reînoit promisiunea că nu va fi deloc parcimonioasă în acordarea acestor utile perioade de penitență acelor ce se vor abate dela dispozițiile regulamentului său.

Suntem cu totul de acord.

— s. bonifaciu —

De ce la noi, foot-ballul „somează" iarna?

Acum 28 ani, aleasa Capitalei a jucat la 8 Dec. In străinătate activitate intensă, care nu ține seamă de starea timpului

In Bulgaria, Croația, Germania, Cehia și Slovacia, jocuri de campionat și cupă; la noi: întâlniri sporadice ale unor echipe... prea îndrăznețe

Așadar, Duminică tot s'a mai jucat football. Nu în Capitală, ci în provincie și nu mult; doar 3—4 jocuri. Rapid — mereu îndrăznet și perseverent în a juca și demonstra că și în Decembrie se poate football — a evoluat la Brașov în compania harnicului A. C. F. R.; C. F. R. (T. Severin) a jucat la Timișoara cu ambițiosul Progresul, iar o echipă districtuală. Vulturul de Mare — ca un exemplu aspru pentru divizionarii noștri — s'a deplasat la Giurgiu unde a jucat cu Unirea.

Și poate au fost și alți „curagioși" care s'au încumetat să joace Duminică 12 DECEMBRIE.

Fapt cert este că se poate juca numai că trebue puțină inițiativă și puțin entuziasm pentruca și la noi activitatea footballistică să devină continuă.

Numai atât trebue și odată început — în cadrul unei competiții de iarnă — se va vedea că nu-i lucru greu și că spectatorii vor rupe și cu tradiția și vor frecventa și în lunile de iarnă arenele de football.

Iar echipamentul va fi asigurat de federație prin O. S. R. Doar: anunțat și a promis președintele F. R. F. A. că va rezolva această problemă și grupările nu au motiv să se îndoiască pentru a face din lipsa echipamentului un pretext sau o motivare a „somajului" lor.

In 1915...

Astăzi e cu atât mai mare păcat să nu se joace cu cât timpul încă se mai menține favorabil.

Și-apoi, nu există țară vecină cu noi unde să nu se joace football.

Mai mult chiar: acum 28 de ani, deci într'un timp când footballul românesc era abia la începutul existenței și nu putea să existe o tradiție în materie de activitate continuă din cauza mentalității și a restricțiilor, pionerii footballu ui românesc jucau și în Noembrie și în Decembrie și în Ianuarie, Februarie.

Vreți un exemplu?

Iată-l (spicuiri din arhive):

„La 8 Decembrie 1915 s'a disputat prima întâlnire... anglo — română.

„Gruparea Româno — Americană a propus acest match și comisia de football l-a acceptat, însărcinând pe d-nii Pavel și Șoutzou cu alcătuirea echipei românești, care a jucat în următoarea formație:

„Alvirescu — Brabeteanu, Davilla (mort eroic în actualul război, N. R.) — Drăghici, Georgescu, Neteanu, Mincu, Niculescu, Simionescu, Șoutzou.

„Rezerve: Ostroveanu, I. Georgescu, Grăjdănescu, A. Pavel și Dragomirescu.

„Rezultatul a fost 4:4, excelent pentru jucătorii români".

Așadar, [illegible] posibil, iar astăzi nu.

Găsim că exemplul primei generații de footballiști este cam usturător, dar necesar pentru generațiile de azi.

In alte țări, însă...

Dar să trecem mai departe.

De curiozitate numai, aflăm ca cititorii noștri să colinde — într'o Duminică seară — țările vecine cu ajutorul aparatului de radio. Cei care au aparate, vor constata, desigur, activitate footballistică intensă în străinătate și se vor mira poate că în cutare oraș s'a jucat pe un teren desfundat, în altul pe un teren înghețat sau acoperit cu zăpadă.

Iar pe cei care nu au aparate de radio, îi rugăm să ia act de aici că Duminică s'a jucat intens football în străinătate, cum se vede din următoarele rezultate culese de noi în cursul unei excursii... radiofonice:

A. S. 23 leader în Bulgaria

SOFIA 13. — Eri a continuat campionatul divizionar de football, înregistrându-se următoarele rezultate:

A. S. 23 — F. C. 13 7—1 (5—0)

Leaderii au jucat superior, iar Angheloff — internaționalul — a fost în mare dispoziție de joc, marcând 3 goaluri.

BOTEFF — SPIKA 4—3
MAKEDONIA — JELEZNICIAR 1—1

In clasamentul Diviziei Sofia conduce A. S. 23 cu patru puncte diferență. Urmează: Sportist, Benkowsky și Slavia câte 6 puncte, Jeleznicіar și Lewsky cu câte 5; F. C. 13 cu 4 și Boteff cu 2 puncte.

Campionatul continuă.

Gradjansky la egalitate cu HASK

ZAGREB 12. — Campionatul croat, în formula adoptată la începutul acestui an, continuă în fiecare Duminică.

Eri, în grupa Zagreb s'a consumat etapa a treia, care s'a soldat cu următoarele rezultate:

GRADJANSKY — H. A. S. K. 1—1 (0—0)

Teren prost. Au marcat: Kacijan (HASK) și Lesnik (Grad.). Joc disputat în care ambele echipe au avut ocazii să câștige.

Jelezniciar — Licianin 2-1 (2-0)
Ferraria — Zagorac 3-2 (2-1).
Concordia — Victoria 6-1 (4-1).

Clasamentul se prezintă astfel, după aceste rezultate:

1. Gradjansky și Ferraria 5 pct.
3. HASK, Concordia și Jeleznicіar 4 pct.
6. Zagrrac și Victoria 1 punct.
8. Licianin 0 puncte.

In disirict, Sparta a învins Redastven cu 3-2.

In Germania, ca'ntotdeauna

BERLIN 12. — Activitatea footballistică a continuat și Duminică, cu aceeaș regularitate și intensitate ca și în Duminicile trecute.

In Cupa Tschammer, Vienna a dispus de Schweinfurth cu 6-1 (0-0), grație și jocului desfășurat de bătrânul internațional Gschweidl.

La Breslau, Muenchen și Breslau au terminat la egalitate: 3-3 (1-0).

Iar din celelalte jocuri de cam-

(Continuare în Pag. III-a)

De necrezut

Warmerdam a sărit 4.81 m. la prăjină

CU ADEVARAT DE NECREZUT. IN CADRUL UNUI CONCURS ATLETIC DISPUTAT PE TEREN ACOPERIT, CORNELIUS WARMERDAM (USA) CELEBRUL RECORDMAN MONDIAL LA SARITURA CU PRAJINA A REUȘIT UN EXCEPȚIONAL 4,81 CU ȘASE CM. MAI MULT DECAT VECHIUL RECORD MONDIAL.

LA 483 WARMERDAM A DOBORIT CU FOARTE PUȚIN. WARMERDAM ESTE STUDENT ȘI FATA DE TINEREȚEA LUI E PROBABIL SA PROGRESEZE INCA. DE REMARCAT CA WERMERDAM N'A FOST DETRONAT DE MULȚI ANI DE ZILE VECHIUL RECORD — 4,75 — APARȚINAND TOT LUI.

Liberat din captivitate

Charles Rigoulot

omul cel mai puternic din lume s'a reîntors în Franța

Admiratorii l-au primit în triumf și sunt dornici să-l revadă executând tururi de forță

Când s'a aflat în cercurile sportive din Paris, că Charles Rigoulot, omul cel mai puternic din lume, a fost eliberat din lagărul în care a petrecut trei ani, o manifestație s'a organizat spontan spre a-l primi și a-i sărbători revenirea.

A doua zi câteva sute de admiratori se masaseră la ieșirea din gara de Nord, la sosirea trenului de Compiégne. A fost văzut apărând imediat îmbrăcat tot în costum militar, căci la Compiégne nu s'au putut găsi haine pentru excepționala lui corpolență.

Cum fu recunoscut, uralele isbucniră din sutele de piepturi: „iată-l, este el, Charlot, Charlot al nostru".

Un larg surâs ilumină figura campionului și când soția lui, artistă de cinema, îi sări de gât spre a-l îmbrățișa, aplauzele se dublară.

Câteva zile mai târziu, Rigoulot își făcu reapariția în public. Era la Palais des Sports, cu ocazia unei gale organizată în beneficiul fostului campion mondial de box Eugene Criqui, căzut în mizerie după ce a câștigat milioane. Această reuniune a fost o veritabilă retrospecțiune a boxului francez. Am revăzut pe Georges Carpentier, Charles Lechouse, Marcel Thil, Maurice Holtzer și André Routis, fără a mai vorbi, bineînțeles de boxerii și atleții actuali.

Când crainicul a anunțat pe Rigoulot, sala a lăsat impresia că se va prăbuși sub freneticele aclamații ale mulțimii. Bravul Charlot și-a putut face, în această seară, o exactă opinie a fidelității nenumăraților lui admiratori cunoscuți și necunoscuți.

*

Această admirație se datorește faptului că Rigoulot are tot ce-i trebue spre a place mulțimii: o forță fenomenală, un aspect de blândețe, un surâs captivant.

In primele trei luni de ședere în Germania, Rigoulot a slăbit îngrijorător. Dela 108 kg. cât avea înainte de războiu el a coborât la 70, adică 38 kg. Apoi, în cursul ultimelor luni, poate că datorită excepționalei lui pofte de mâncare i s'a acordat un regim de favoare, poate că organismul său s'a obișnuit cu o alimentație redusă, el a recâștigat în greutate și iată-l la 90 kg.

Acum, când a revenit la el acasă Rigoulot va putea să se îngrijeas-

(Continuare în Pag. III-a)

La Breslau

Adolf Heuser a reintrat printr'o victorie asupra belgianului Girard

Charles Sys în match-exhibiție

In principala arenă sportivă din Breslau, de față fiind 10.000 spectatori, s'a desfășurat Duminică o reuniune de box profesionist la care au participat mai mulți consacrați ai ringurilor germane, belgiene și franceze.

Matchul principal al acestei întruniri a servit de reintrare lui Adolf Heuser, fostul campion al Europei la categoriile semi-grea și grea.

Reintrarea a corespuns unei victorii, Heuser dispunând la puncte, într'un match de 10 reprize, de belgianul Al. Girard.

In cel de al doilea match important Heinz Sendel a terminat în mai puțin de o repriză cu belgianul Maurice Robensyn care a fost knock-out-at chiar dela primele schimburi.

A urmat apoi un match-exhibiție efectuat de belgianul Charles Sys, proaspătul campion european la toate categoriile și managerul său Haenens.

In celelalte matchuri francezul Paul Renucci a dispus la puncte de compatriotul său Alfons Lisiard și belgianul Al. Verbert a obținut aceiași decizie asupra lui Hanneqvin (Belgia).

Comentarii pe marginea campionatului național greu

Rivalitatea Ilie Petrescu-Gh. Lungu

abia a început

Debutând în domeniul organizărilor, boxeurul Sandu Ion a reușit Duminică să prezinte sportivilor bucureșteni, o gală de necontestat succes. Un public mai numeros ca de obiceiu, a ținut să vizioneze campionatul național suprem, astfel că... deficitul material al galei a fost mai mic de cât altădată.

Da — să nu vă mire — și Duminică a fost deficit, deși nici un loc din arenă nu mai era liber.

Explicația nu e greu de găsit: PLAGA GRATUITAȚILOR, teroarea cea mare a organizatorilor și nimicitoarea entuziasmului și inițiativei.

Problema gratuităților la galele de box în arenă închisă, e de vie acualitate și ar trebui să ocupe în mod accentuat pe cei cari doresc binele acestui sport.

A invins Ilie Petrescu?

Iată o întrebare la care toată presa bucureșteană a răspuns ieri negativ.

Cu adevărat, așa cum scriam și în cronica de ieri, matchul Lungu—Petrescu s'a terminat la egalitate. Bucureșteanul avusese de partea sa prima jumătate a matchului — în care timp își pusese adversarul knock-down odată — iar Lungu avusese cealaltă jumătate, când reușise chiar să se revanșeze, plătind cu aceeaș monedă knock-down-ul suferit.

Era, deci, un perfect MATCH NUL, iar Lungu trebuia să rămână campion.

Cu două voturi contra unul, juriul l-a proclamat învingător pe Ilie Petrescu, trecându-i astfel centura națională supremă.

Un defect... lipsă!

Afirmația noastră — care e și a tuturor celor ce au privit obiectiv matchul de Duminică — nu scade cu nimic, desigur, din valoarea lui Ilie Petrescu.

Noul campion, e chiar superiorul lui Lungu, la capitolul TEHNICA. Rutinat, călit în matchuri grele disputate pe ringurile din occident, Petrescu știe mult box.

Are — încă nu avem curajul să spunem „avea" — un defect: LUCREAZĂ ANCHILOZAT, CU BRAȚELE COMPLECT LIPSITE DE MOBILITATE.

In matchul cu Lungu, acest defect a fost... lipsă. Spre bucuria suporterilor bucureșteni, desigur.

Petrescu a avut Duminică foarte multă mobilitate și o voință care i-a distrus din față ezitările de care dădea dovadă până acum la întreprinderea oricărei acțiuni. Dacă va boxa și pe viitor așa cum a boxat Duminică, Ilie Petrescu va deveni cu adevărat cel mai bun greu român.

Vitalitatea lui Lungu

Gheorghe Lungu a avut ca deobiceiu, arma cea mai importantă: VITALITATEA. Această vitalitate la înălțimea celor 35 de ani ai severineanului, e plăcuta consecință a unei vieți pur sportive, așa cum numai provincialii înțeleg s'o ducă.

Fostul campion ar fi putut câștiga matchul de acum două zile, dacă n'ar fi recepționat spre sfârșitul primei reprize un direct în plină bărbie, lovitură care l-a trimis la podea și de pe urma căreea s'a resimțit câteva reprize.

In tot cazul, rivalitatea Lungu-Petrescu abia acum a început și o revanșă între acești grei va fi pe cât de plină de interes, pe atât de pasionantă.

COSTIN PĂUN

(Continuare în Pag. III-a)

10 ANI DE LUPTA SPORTIVA DE EMOȚII ȘI NAZUINȚE

CITIȚI

„Viața mea sportivă"

povestită de NICOLAE CHICOMBAN

pe care

GAZETA SPORTURILOR

o va publica în foileton, începând de mâine în redactarea lui EMIL IENCEC

RAPID MAI VREA SA JOACE,

și se gândește acum la Cernăuți

— „Echipa Rapidului a făcut cel mai reușit match din acest sezon — ne spunea aseară d. C. Bauer. Timpul a fost destul de bun și jucătorii au dat dovadă de dispoziție de joc. ACFR a jucat destul de bine, dar a avut ghinion: Rapid a jucat și mai bine".

Ceea ce i mai interesant este faptul că Rapid — mai îndrăznet și mai curajos — mai vrea să joace și Duminica aceasta. D. C. Bauer ne-a informat că va propune cernăuțenilor un joc pentru la 19 Decembrie.

In ce privește turneul în Turcia — pentru care este ținută în antrenamen echipa — se așteaptă al doilea răspuns al turcilor.

Acum, când pleacă o echipă națională

Ne-am obișnuit de mult să nu mai așteptăm o deplasare de echipă națională dincolo de cele mai apropiate țări prietene ale noastre. Singur tennisul a reușit anul acesta să treacă spre nordul Europei. De aceea când am aflat știrea că reprezentanții României vor juca în Spania am crezut. Cu toate că o mulțime de versiuni presupuneau altceva.

Insfârșit, trecând peste greutăți firești, cei trei soli ai realității sportive autohtone au reușit să plece. Nu ne temem de ei. Nu ne-am temut niciodată, fiindcă mereu tennisul românesc s'a prezentat uriaș. Dovedind o valoare pe care au trebuit s'o remarce toate condeele de specialitate din întreaga Europă.

E adevărat poate că de data aceasta România se duce în condițiuni mai grele. E adevărat că pleacă într'un anotimp în care la noi nu se mai joacă și deci se vor resimți acolo, în Spania lui Granados. E adevărat că există o diferență între jocurile în sală și cele în aer liber și că Tănăsescu a deschis enorme semne de întrebare.

Dar nu-i locul aci să comentăm echipa. Nici n'am face-o în nici un caz. Cei ce-au crezut că ne putem prezenta valabil în apus, au avut probabil destule motive s'o facă. Așa că amicul acela care s'a grăbit să se lamenteze în fața reprezentativei noastre, a exagerat fără îndoială. Acum, când pleacă o echipă națională, când ochii noștrii și-ai altora privesc spre cei trei purtători de mândrie națională, acuma nu-i nevoe să se comenteze și cu atât mai puțin să se critice.

Pleacă o echipă națională. Pleacă departe, atât de departe încât numai gândurile noastre îi pot urma. Ar fi trebuit să-i ducem la gară cu toată dragostea, să-i înconjurăm de încrederea noastră, să le dăm curaj pentru [illegible] ce se pun între ei și noi.

D-ta, prieten ce n'ai împlinit încă majoratul, n'ai știut probabil că o echipă națională se duce cu flori la gară, nu cu îndoieli care să le sdruncine entuziasmul. N'ai avut de unde să știi... Fiindcă e așa de puțină vreme decând ai pornit pe drumul criticei și al comentariilor grave. Nu te supăra. Nu cu răutate te sfătuesc. Dar am fi dorit, noi toți cei care suntem români și uneori sportivi, să avem încredere sinceră în cei pe care țara îi trimite să poarte — albastru, galben, roșu — pe piept și în inimi, în țara poveștilor pe care și tu le-ai privit cu [illegible] curioasă într'o vârstă a morilor de vânt și-a lui Don Quijotte.

Deși poate fără vrerea ta, ne permitem să le urăm drum bun. Am mai spus, nu ne temem de nimic. Ne-au dovedit de atâtea ori că putem să avem încredere în ei. Le ținem pumnii strânși, așa cum ne ruga câteodată un prieten sau o prietenă în drum spre examenul sau teza atâtor insomnii adolescente.

Și poate că avem dreptate.

V. Rurac, Magda Rurac, Gh. Cobzuc, Trei nume, Trei români.

Și, iubite prietene, chiar dacă nu te interesează de [illegible] și al celor care presupun că ești cronicar de specialitate, urează-le „Succes!".

P. Hidișanu